

Posudek diplomové práce Kateřiny Burdové
Finská příjmení zakončená na *-heimo*, jejich vznik a rozšíření

Kateřina Burdová si jako téma své diplomové práce zvolila problematiku finských příjmení, z nichž si pro hlubší analýzu vybrala skupinu příjmení zakončených na *-heimo*. Práce se skládá ze čtyř kapitol a nepostrádá ani velké množství zajímavých příloh, bohužel však chybí jejich seznam.

Úvodní kapitola je věnována vymezení zkoumané oblasti a představuje také zvolený materiál a použitou metodologii i termíny. Jisté výhrady lze mít k používání klíčového termínu „*-heimo* příjmení“; domnívám se, že se v tomto případě autorka nechala příliš vést finštinou, v českém textu by bylo vhodnější používat termín „příjmení typu *-heimo*“. Diplomantka prostudovala řadu prací o finských příjmeních a mnoho další odborné literatury (viz Bibliografie) a jako téma si nakonec zvolila typ příjmení, jemuž se dosavadní výzkumy na tomto poli vyhnuly.

Ve druhé kapitole autorka ve stručnosti představuje historii a současnost systému finských příjmení, definuje používané termíny a seznamuje české čtenáře též s platnou legislativou v této oblasti.

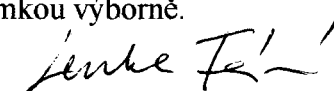
Hlavní těžiště práce K. Burdové tvoří kapitola třetí, v níž je z mnoha úhlů pohledu (např. z hlediska sémantického, časového či geografického rozšíření) analyzován zvolený materiál. Analýza je to skutečně podrobná a je provedena velice pečlivě.

V závěru práce (kap. 4 a 5) pak nechybí stručné shrnutí výsledků zkoumání a to i ve finštině. K nejzajímavějším závěrům patří jistě zjištění, že ke změně příjmení přistupovali v minulosti často i nositelé finskojazyčných příjmení a že se tedy nejednalo pouze o pofinšťování cizojazyčných příjmení, jak se často uvádí.

Diplomantka se na několika málo místech bohužel nevyhnula stylistickým neobratnostem (např. s. 3, 7, 24, 31, 75). Dalo by se polemizovat i s překladem některých finských termínů či názvů (např. Kotus – spíše „Ústav“ než „Centrum“, s. 4; překlad Linnankoskiho projevu, s. 15) a skloňováním některých místních jmen (např. „v Kuopio, v Janakkala“?).

Závěrem je však třeba ocenit, že se autorka nebála zvolit téma nové, které dosud nebylo zpracované ani ve Finsku. Doufejme tedy, že se s výsledky této práce bude moci seznámit i finská odborná veřejnost. Jedním z hlavních přínosů pro českého čtenáře je, že takto vznikl (zejména v kap. 2) základní pramen pro orientaci v problematice finských příjmení. Celkově považuji diplomovou práci Kateřiny Burdové za velmi přínosnou a zdařilou a přes výše uvedené výhrady ji navrhuji hodnotit známkou výborně.

V Praze, 17. září 2006

Mgr. Lenka Fárová, Ph.D.

oponent